

Z A K O N

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU

Član 1.

U Zakonu o stečaju („Službeni glasnik RS”, br. 104/09, 99/11 – dr. zakon, 71/12 – US, 83/14 i 113/17), posle člana 14. dodaje se član 14a, koji glasi:

„Član 14a

Prava i obaveze iz ugovora o finansijskom obezbeđenju koji je zaključen u skladu sa zakonom kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje, uključujući davanje, sticanje, promenu i realizaciju sredstva obezbeđenja u smislu tog zakona, izvršavaju se nesmetano bez obzira na pokretanje, otvaranje i sprovođenje postupka stečaja nad stečajnim dužnikom – davaocem ili primaocem sredstva obezbeđenja.

Odredba stava 1. ovog člana shodno se primenjuje na ostvarivanje prava na netiranje po osnovu drugih finansijskih ugovora u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje.

Na namirenje poverilaca iz sredstava obezbeđenja po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju ne primenjuje se ovaj zakon.

Na namirenje poverilaca iz stava 3. ovog člana primenjuje se zakon kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje.”.

Član 2.

Posle člana 50. dodaju se naziv iznad člana i član 50a, koji glase:

„Poverioci koji su primaoci finansijskog obezbeđenja

Član 50a

Poverioci koji imaju založno pravo po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju u skladu sa zakonom kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje, odnosno čije je potraživanje na drugi način obezbeđeno po osnovu tog ugovora, nisu stečajni poverioci, razlučni poverioci, založni poverioci i izlučni poverioci u smislu ovog zakona.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, ako je iznos potraživanja poverilaca koji su primaoci finansijskog obezbeđenja veći od iznosa vrednosti ostvarene namirenjem po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju, ti poverioci pravo na namirenje za razliku u visini tih iznosa ostvaruju kao stečajni poverioci u skladu sa ovim zakonom.

Poverioci čije je potraživanje prema stečajnom dužniku obezbeđeno po osnovu ugovora iz stava 1. ovog člana dužni su da nadležni sud obaveste o namirenju svog potraživanja po osnovu tog ugovora u roku od osam dana od dana namirenja tog potraživanja koje je izvršeno na dan otvaranja stečajnog postupka ili nakon tog dana, u toku stečajnog postupka.

Obaveštenje o namirenju iz stava 3. ovog člana naročito sadrži sledeće podatke:

- 1) poslovno ime, sedište i matični broj poverioca, sa kontakt adresom;
- 2) broj novčanog računa, odnosno računa finansijskih instrumenata sa kog je izvršeno namirenje;
- 3) kojima se identifikuje kreditno potraživanje iz kog je izvršeno namirenje;

4) ukupan iznos potraživanja (glavnica i kamata), sa podacima o namirenom i nenamirenom iznosu potraživanja (glavnica i kamata);

5) datum namirenja potraživanja;

6) pravni osnov potraživanja, odnosno naziv ugovora sa datumom zaključivanja;

7) o tome da li se o potraživanju vodi parnica i, ako se vodi, naziv suda i oznaku spisa.

Ako je nakon namirenja potraživanja poverioca po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju u skladu sa zakonom kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje preostala vrednost iz sredstva obezbeđenja, odnosno imovine stečajnog dužnika date u smislu tog zakona, na namirenje potraživanja, odnosno na tu imovinu stečajnog dužnika i preduzimanje radnji stečajnog upravnika u vezi s tom imovinom primenjuju se odredbe ovog zakona.

Odredbe st. 2-5. ovog člana shodno se primenjuju na poverioce koji su svoje potraživanje, u celosti ili delimično, namirili netiranjem po osnovu drugog finansijskog ugovora, u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje.”.

Član 3.

U članu 62. posle stava 9. dodaje se stav 10, koji glasi:

„Mere obezbeđenja iz ovog člana ne mogu se odrediti u odnosu na sredstva na računu, odnosno imovinu stečajnog dužnika koja je primaocu obezbeđenja data u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje.”.

Član 4.

U članu 79. posle stava 4. dodaje se stav 5, koji glasi:

„Na sredstva na računu stečajnog dužnika koja čine sredstvo obezbeđenja u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje ne primenjuju se odredbe st. 2. i 4. ovog člana.”.

Član 5.

U članu 82. stav 3. menja se i glasi:

„Na netiranje po osnovu prevremenog dospeća ili prestanka obaveza (*close-out netting*) po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju i drugih finansijskih ugovora u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje, primenjuju se odredbe tog zakona.”.

Stav 4. briše se.

Član 6.

U članu 94. posle stava 5. dodaju se st. 6. i 7, koji glase:

„Odredbe ovog člana ne primenjuju se na ugovore čiji je predmet finansijska obaveza čije je izvršenje obezbeđeno ugovorom o finansijskom obezbeđenju, odnosno na ugovore o finansijskom obezbeđenju u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje, ako je tim ugovorima predviđeno da postojanje stečajnog razloga, podnošenje predloga za pokretanje stečajnog postupka ili otvaranje stečajnog postupka predstavlja automatski osnov za raskid tog ugovora ili osnov za raskid na zahtev saugovarača stečajnog dužnika.

Odredbe stava 6. ovog člana shodno se primenjuju na druge finansijske ugovore u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje, a u vezi sa namirenjem potraživanja netiranjem, u skladu sa tim zakonom.”.

Član 7.

U članu 96. posle stava 2. dodaju se st. 3. i 4, koji glase:

„Odredbe ovog člana ne primenjuju se na ugovore čiji je predmet finansijska obaveza čije je izvršenje obezbeđeno ugovorom o finansijskom obezbeđenju, odnosno na ugovore o finansijskom obezbeđenju u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje.

Odredbe stava 3. ovog člana shodno se primenjuju na druge finansijske ugovore u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje, a u vezi sa namirenjem potraživanja netiranjem, u skladu sa tim zakonom.”.

Član 8.

U članu 126. stav 3. tačka 2) menja se i glasi:

„2) na osnovu ugovora čiji je predmet finansijska obaveza čije je izvršenje obezbeđeno ugovorom o finansijskom obezbeđenju, odnosno na osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju u smislu zakona o finansijskom obezbeđenju, kao i na osnovu drugog finansijskog ugovora u smislu tog zakona, a u vezi sa namirenjem potraživanja netiranjem, u skladu sa tim zakonom;”.

Član 9.

U članu 157. posle stava 5. dodaje se stav 6, koji glasi:

„Sprovođenje mera predviđenih planom reorganizacije ne može se vršiti suprotno odredbama zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje.”.

Član 10.

U članu 159b posle stava 9. dodaje se stav 10, koji glasi:

„Mera iz stava 3. ovog člana ne može se odrediti u odnosu na sredstva na računu, odnosno imovinu stečajnog dužnika koja je primaocu obezbeđenja data u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje.”.

Član 11.

Posle člana 206. dodaju se naziv odeljka, naziv iznad člana i član 206a, koji glase:

„Prekršaji, mere i novčane kazne

Neobaveštavanje o namirenju potraživanja po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju i drugih finansijskih ugovora

Član 206a

Novčanom kaznom od 100.000 do 2.000.000 dinara kazniće se za prekršaj pravno lice ako nadležni sud ne obavesti o namirenju svog potraživanja po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju, odnosno drugog finansijskog ugovora putem netiranja (član 50a st. 3. i 6).

Za radnje iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 20.000 do 150.000 dinara.

Za radnje iz stava 1. ovog člana Narodna banka Srbije izriče mere i novčane kazne subjektima nad čijim poslovanjem vrši kontrolu, odnosno nadzor, prema posebnim zakonima kojima se uređuju njena kontrolna, odnosno nadzorna ovlašćenja.”.

Član 12.

Stečajni postupci koji do dana početka primene ovog zakona nisu okončani, okončaće se po propisima koji su bili na snazi do dana početka primene ovog zakona.

Član 13.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a primenjuje se od 1. januara 2019. godine.